

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 162.264 van 4 september 2006
in de zaak A. 176.379/XIV-26.581.

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten F. en R. COEL,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Kardinaal Mercierplein 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse
Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, bij faxbericht van 2 september 2006 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 28 augustus 2006;

Gelet op de beschikking van 4 september 2006 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 september 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2006 om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. COEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU die, loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2. Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de derde voorwaarde aanvoert dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal leiden tot het verlies van ieder actueel en rechtmatig belang in de procedure tot nietigverklaring van de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat de kinderen, bij een terugleiding bij het begin van het nieuwe schooljaar, de reeds opgebouwde integratie en hun vertrouwde omgeving en schoolkameraden zullen missen, met het risico dat een aanvraag voor een visum om terug te keren naar België zal worden afgewezen wegens het ontbreken van een band met het Rijk, die thans door de verwerende partij zelf wordt doorgesneden;

3. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt -en de verzoekende partij bevestigt- dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 augustus 2004 een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten heeft genomen; dat er aldus een uitvoerbaar bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten bestaat, zodat een eventuele schorsing van de thans

bestreden beslissing de rechtstoestand van de verzoekende partij niet kan wijzigen en haar in wezen geen nut kan opleveren; dat de verzoekende partij tegen die beslissing van 2 augustus 2004 enkel een beroep tot nietigverklaring heeft aangetekend doch een verzoek tot schorsing blijkbaar overbodig heeft geacht; dat de verzoekende partij na de verwerping van haar asielaanvraag ook geen andere stappen heeft ondernomen om haar verblijfstoestand te regulariseren, terwijl zij blijkbaar in het land wenste te blijven; dat het ingeroepen nadeel van een verlies aan integratie en de gevolgen van de terugleiding voor de kinderen derhalve ook een gevolg is van de eigen onwettige handelwijze van de verzoekende partij zelf, die niettegenstaande de voornoemde uitvoerbare beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2004, gedurende meer dan twee jaar een onwettige verblijfstoestand in stand houdt;

4. Overwegende dat, anders dan de verzoekende partij voorhoudt, een gedwongen tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing niet als dusdanig tot gevolg heeft dat de verzoekende partij haar belang bij het beroep tot nietigverklaring van de voornoemde beslissing van de commissaris-generaal van 2 augustus 2004 zou verliezen;

5. Overwegende dat derhalve niet is voldaan aan de derde schorsingsvoorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier september tweeduizend en zes, door :

de HH. C. ADAMS,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

C. VERHAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

C. ADAMS.